

Årsmøte - Valg

Fredrikstad Fotballklubb

27. november 2024

Innhold	Side
Dagsorden	3
Forretningsorden ved årsmøte	4
Fastsette medlemskontingent	5
Valg	6
Innkommet forslag: Avvikling av VAR	7-11
Innkommet forslag: Uforandret NM-kalender	12-15

Dagsorden

Sak 1. Konstituering

- Godkjenne innkallingen, sakliste og forretningsorden
- Velge dirigent, sekretær og to representanter til å underskrive protokollen
- Godkjenning av stemmeberettigede

Sak 2. Fastsette medlemskontingenter for 2025

Sak 3. Valg

Sak 4. Innkomne forslag (krav fra minst 50 medlemmer)

- Forslag til avvikling av VAR
 - Forslag til uforandret NM-kalender
-

Medlemsmøte

Etter Årsmøtets avslutning avholdes et medlemsmøte med følgende saker:

1. Status for FFK v/ Espen Engebretsen
2. Status for FFK Sport v/ Joacim Heier
3. Status for FFK A-lag v/ Andreas Hagen
4. Status for FFK Utviklingsavdeling v/ Mathias Solstad
5. Eventuelt/spørsmål

Forretningsorden ved generalforsamlingen

1. Generalforsamlingen ledes av valgt dirigent. Protokoll føres av valgt sekretær.
2. Intet medlem (med unntak av styrets medlemmer) gis rett til ordet mer enn tre – 3 – ganger i samme sak. Med unntak av innledningsinnlegget settes taletiden til max 5 min. første gang, 3 min. andre gang og 1 min. tredje gang.

Medlemmer som forlanger ordet til forretningsorden har 1 min. taletid.

Dirigenten kan foreslå nedsatt taletid eventuelt strek satt med inntegnede talere.

3. Alle forslag skal foreligge skriftlig (til dirigenten) og være undertegnet av medlemmet.

Etter strek er satt, kan ikke forslag trekkes eller framsettes. Nye forslag kan heller ikke fremmes.

Ovennevnte gjelder også etter at en sak er tatt opp i votering.

4. I alle saker skal vedtakene – for å være gyldige – være fattet med simpelt flertall når ikke annet er bestemt i lovverket.

Ved avstemming – ikke personvalg – foretas valget ved håndsopprekking.

Forslag kan bare fremmes (fra salen) i saker som står på dagsorden.

Skulle det oppstå tvil om avstemmingsresultatet, kan dirigenten forlange skriftlig avstemming i alle saker.

5. I protokollen føres alle forslag og de vedtak som er fattet. Blanke stemmesedler regnes som ikke avgitte stemmer.
6. Det velges to – 2 – representanter til å undertegne protokollen.

Sak 2: Medlemskontingent

Det foreslås en ordinær medlemskontingent på kr 600 (500) for 2025.

Ungdomsmedlemsskap (u/19 år) foreslås økt til kr 400 (300) og Familiemedlemsskap (inntil 4 personer) til kr 1000 (900) for 2025.

Argumentasjon:

Medlemskontingenten ble hevet til 500 kr i 2022 etter å ha stått stille på 400 kr i flere år. Klubbens kostnader knyttet til medlemssystem, som håndterer nye medlemskategorier, og gjennomføring av hybride årsmøter vil øke i ikke ubetydelig grad i 2024/2025. Det vurderes derfor som rimelig at en andel av de økte kostnadene dekkes inn gjennom økt medlemskontingent.

Medlemmene oppfordres til å aktivt benytte seg av de medlemsfordelene som har blitt framforhandlet knyttet til medlemskapet de senere år.

Sak 3. Valg

Styret i FFK:

Jostein Lunde	styreleder	Innstilles for 2 år
Tina Skagen	innstilles som nestleder	ikke på valg
Arild Bjørn Hansen	styremedlem	Ikke på valg
Wenche Halvorsen Stensrud	styremedlem	Ikke på valg
Magnus Fredriksen	styremedlem	Ikke på valg
Kenneth Jensen	styremedlem m/sportslig ansvar	Innstilles for 2 år (ny)
Øyvind Stene	varamedlem	Innstilles for 2 år

Kontrollkomite Alle innstilles for 1 år

Pål Christian Andersen	leder
Lars Petter Gjermundsen	medlem
Lars Erik Andersen	medlem
Oddvar Høyum	medlem
Sigbjørn Moe	medlem

Valgkomite Alle innstilles for 1 år (styrets innstilling)

Øivind Kvammen	leder
Stine Ferguson	medlem
Petter Wilhelmsen	medlem
Per Kristian Johansen	Varmedlem

Sak 4. Innkomne forslag (krav fra minst 50 medlemmer)

Forslag 1: Avvikling av VAR

Innsender: Jan Fredrik Hagen på vegne av 59 medlemmer av Fredrikstad Fotballklubb

Forslag: Fredrikstad Fotballklubb er prinsipielt motstander av videodømming (VAR) i norsk fotball, og skal i alle sammenhenger, formelle som uformelle, ha et klart og tydelig standpunkt mot bruken av dette.

Forslagsstillers begrunnelse:

På Fotballtinget i mars 2025 skal fotball-demokratiet avgjøre VARs fremtid i norsk fotball. Etter to år med mye prøving, en hel del feiling og en økende jublingsvegring fra supportere og spillere er det på høy tid å avvikle videodømming. Vi forstår argumentet om færre, grove dommerfeil, men prisen, økonomisk og emosjonelt, blir altfor høy å betale.

Øyeblikkets magi redusert til søknad om scoring

La meg ta deg tilbake til 14. august på Fredrikstad stadion. FFK har vunnet én kamp på de siste åtte Eliteseriekampene og er i ferd med å spille 0-0 mot bunnlaget Haugesund som følge av en høyst medioker prestasjon. En seier er etterlengtet om vi fortsatt skal henge med i medaljekampen. Tre minutter på overtid, Bjartli drar seg innover fra venstrekanten og slår et innlegg mot bakerste stolpe. Ballen stusses bakover av en Haugesund-forsvarer og legger seg perfekt for en enkel heading fra Mai Traoré. Guineaneren gjør ingen feil og ballen lurer seg forbi Haugesunds landslagskeeper Egil Selvik. Seiersmålet er scoret dypt inn i overtiden, men det er ingen store jubelscener på den steinharde kunstgressmatta. Målscoren selv jogger rolig mot cornerflagget, uten antydning til noen storslått feiring, og det store smilet hans brer seg utover ansiktet først ti sekunder etter at scoringen er et faktum. Kjelsrud Johansen ser forvirret ut, Brandur og Ludvig gir Mai en daff klem, men jubelscenene som et forløsende seiersmål på overtid hadde fortjent kommer aldri.

I intervju med FB etter kampen sier målscoren følgende: «Da jeg scoret målet så jeg ikke om noen var bak meg. Det var meningen å feire, men jeg var redd for at det (målet) var offside». Slik følte nok også en del mennesker på stadion det. De fleste jublet, noen jublet litt før tankene om VAR slo ned i bevisstheten og noen jublet ikke i det hele tatt. En rask titt på linjedommeren er ikke lenger nok. Søknaden om mål er sendt, men den endelige vissheten om at VAR ikke skal ødelegge moroa kommer ikke før dommeren har blåst i gang kampen igjen. Og da er øyeblikket over.

Hva skjer om vi får flere slike situasjoner? Noen er berørt allerede, og en større og større andel av spillere og supporterne vil ha tidlige situasjoner lurende i underbevisstheten. Det fører til mer avmålt jubel, om noe jubel i det hele tatt. Spontaniteten og den umiddelbare gleden som følge av scoringen forsvinner. Usikkerheten trumfer euforien og øyeblikkets magi, utløst av at ballen endelig har rullet over motstanderens mållinje, er for alltid tapt. For spillere, for støtteapparat og for supporterne. Hva er fotball uten øyeblikket? Hva er det vi

da sitter, og noen står, og venter og venter og venter og venter på? At rettferdigheten skal seiere?

Idrettssosiolog Mads Skauge oppsummerer det godt: «Fotball er populært mer på grunn av enn på tross av få skåringer i forhold til andre idretter. Skåring er mangelvare. Det har to implikasjoner. Først gir det David bedre odds mot Goliat enn i andre idretter. Fotball er mindre forutsigbart, mer spennende. Alt kan skje. RBK kan slå Milan, Norge slå Brasil, Hellas vinne EM, Leicester vinne ligaen, Island slå England. Dernest, viktigst her, har ikke skåring kun sportslig, men og emosjonell verdi. I målrike idretter som håndball, er det mindre skåringsjubel, for det kommer straks en ny. (...) Poenget med å se fotball, er tidsinvesteringen med håpet til grunn. Alt kretser rundt skåringslengsel. Euforien varer i 20 sekunder. Dagevis med opparbeidet spenning, får sin eksploderende utløsning.» Det er dette VAR tar fra noen av oss.

Flere skjønnsmessige vurderinger = rettferdighet. Eller?

Økt rettferdighet står sterkt når argumentene for VAR presenteres. Men kan man argumentere for rettferdighet når VAR ikke kan gripe inn ved åpenbart feilaktige idømte innkast og cornere, som attpåtil ender i scoringer og straffespark, mens armhule-offsider skal annulleres? Feilen er ikke stor nok for VAR, men utfallet kan være totalavgjørende for kamputfallet. Urettferdigheten er bare flyttet fra bestemte nøkkelsituasjoner over på andre vilkårlige situasjoner.

Med VAR blir det flere skjønnsmessige vurderinger som skal tas. Dommerne på banen skal vurdere forselsene som skjer på banen, mens man i VAR-rommet skal vurdere om dommerens vurdering er en «clear and obvious» feil eller ikke. Dommere, på banen og i VAR-rommet, tolker situasjoner ulikt og det er ofte nyansene i en situasjon som avgjør hva én dommer lander på kontra en annen. Ulik tolkning, gjerne med få runders mellomrom, skaper inkonsekvente avgjørelser på banen og i VAR-rommet, som igjen avler følelser som frustrasjon og urettferdighet. Eksemplene fra norsk eliteserie på nettopp dette er mange, både i fjor og i år. Spesielt hva gjelder straffesparksituasjoner og uvørne taklinger. Det fikk Morten Bjørlo smertelig gjennomgå da han ble liggende etter nedsablingen fra Jeppe Andersen i vårens Dærby mot Sarpsborg 08.

Selv når systemet fungerer optimalt og helt etter boka, som under årets EM, så skaper det kontroverser. De fleste husker nok Joachim Andersens marerittminutt mot Tyskland for Danmark under sommerens åttendelsfinale der hans annullerte offsidescoring, som følge av Thomas Delaneys to-centimeter for lange tå, ble fulgt opp av en usynlig handssituasjon, kun oppfattet av en chip i matchballen, som ga vertsnasjonen straffe og den påfølgende lederscoringen. VAR gjorde jobben sin til punkt og prikke, men at det var fotballen som kom seirende ut av dette minuttet med VAR-tyranni vil det nok være noe uenighet om.

Man kan trekke fram flere situasjoner der «rettferdigheten» tilsynelatende seiret som følge av VAR, men folkets følelse, etter å ha sett det ypperste av hva videodømming hadde å by på, var likevel at VAR hadde forringet Europamesterskapet. Det viste en avstemning gjort av NRK, der 73% av 10 053 stemmer stemte «Ja» på spørsmålet «Øydeleggjast EM i fotball av VAR?».

Norsk videodømmings (u)nøyaktighet og forbedringspotensialet

I Norge har vi heller ikke gleden av å nyte det ypperste innen VAR-teknologi eller dommerkompetanse. Anonyme spørreundersøkelser, foretatt av lokalaviser over det ganske land denne sommeren og høsten, viser at 3 av 155 Eliteseriespillere har svart at de synes VAR i Norge fungerer «Bra». 1,9% av spillerne som har svart på undersøkelsene synes altså at norsk videodømming fungerer tilfredsstillende. Som tilsvar til den økte misnøyen med norsk videodømming svarte NFFs VAR-sjef Svein Oddvar Moen i et intervju med VG 28. august: «Jeg håper folk kan sette seg mer inn i dette».

Som sagt så gjort. Bjørnar Posse Sandboe, ressursperson hos Norsk Supporterallianse og med nesten 20 år bak seg som kameramann på noen av de største norske TV- produksjonene, har gått grundig igjennom hvor nøyaktig den norske VAR-varianten egentlig er. Hans forsiktige anslag basert på gjennomgang av oppmåling, kalibrering, synkronisering av kameraer, oppløsning av videomateriale og bevegelsesuskarphet viser at offsideavgjørelser gjennomgått av VAR, de man ofte kan se på TV-sendingene fra Eliteserien med opptegnede røde og grønne streker, kan potensielt ha feilmargin på godt over halvmeteren. Siden VAR-oppstart har det vært hevdet fra dommergruppen at norsk videodømming kan måle til millimeterpresisjon. Det er altså langt ifra tilfellet.

Hvem skal betale for «moroa»?

«VAR er kommet for å bli, men må forbedres» er trolig 2024s mest brukte setning i Norge. Men hva innebærer det at VAR skal forbedres? Rent teknologisk har vi luksusvarianten. Det har dommersjef i NFF Terje Hauge uttalt. Skal vi få bedre bilder som mer presist og raskere kan måle offsideavgjørelser så trenger vi bedre og flere kameraer, samt folk som kan operere disse. Her vil det i så fall påløpe investeringskostnader og løpende kostnader.

Premier League skal nå lansere semiautomatiserte offsideavgjørelser, lik de man så under EM. Det krever ti spesialtilpassede, fastmonterte kameraer på hvert eneste stadionanlegg. I tillegg krever det bemanning, programvare, maskinvare, lagringsplass og kompetanse. Hva dette ville kostet i Norge er uvisst, men vi snakker fort om ikke-ubetydelige summer. Hvem skulle i så fall betale for dette?

- Rettighetshaver? Da havner regning raskt hos «kundene», som vi supportere ofte blir betegnet som, i form av høyere priser for å se FFK og norsk fotball på TV2.
- NFF? Da blir det mindre penger til bruk på prosjekter og komiteer, eventuelt sparer man inn investeringsbeløpet og de operasjonelle kostnadene ved å utbetale mindre til topp- og breddeklubber. Det kan i så fall gå utover toppklubbenes sportslige satsing og breddeklubbenes tilbud til barn og ungdom.
- Klubbene? Ville de ønsket å ofre deler av sin sportslige satsing for bedre og flere kameraer? Lite trolig, så regningen kunne fort havnet hos supporterne i form av høyere billett- og sesongkortpriser.

Ingen av disse alternative virker spesielt attraktive, spesielt ikke når vi har befunnet oss i og fortsatt befinner oss i dyrtid. Men skal vi forbedre VAR må regning sendes et sted.

Konsekvensene kan i så møte dreie seg om at norsk fotball blir dyrere og mer utilgjengelig, både på stadion og skjerm, for de i samfunnet med dårligst råd eller at gode NFF-tiltak må avsluttes eller aldri settes i gang for å dekke inn kostnaden. Det er rett og slett ikke noen færre dommerfeil verdt.

Selv om det lenge har vært proklamert fra fotballtopper i NFF, NTF og dommerstanden at VAR skal forbedres og videreutvikles så foreligger det per i dag ingen konkrete forslag til hvordan dette skal gjøres, hvor mye det ville kostet og hvem som eventuelt skulle betalt for dette. Så lenge denne informasjonen ikke foreligger så handler avstemming på FFKs ekstraordinære årsmøte i november og på Fotballtinget i mars 2025 om man ønsker å utvikle VAR helt eller beholde VAR slik det fungerer, eller rettene sagt ikke fungerer, i dag.

Uten forbedringer og uten avvikling så vil norsk fotball hvert år fortsette å betale mellom 12 og 18 millioner for VAR. Vi er helt overbevist om at disse pengene hadde vært mer fornuftig brukt på andre gode saker, som for eksempel inkluderingstiltak i barnefotballen, spillerutvikling og/eller dommerekuttering. Pengene kunne vært brukt til å heve dommerkompetansen og gjøre dommer til et fulltidsyrket. Det ville gjort underverker for spilleforståelse og kampflyt som er langt å

foretrekke framfor et teknisk verktøy, som riktignok retter opp dommerfeil i ny og ne, men også stykker opp spillet og frarøver noen av oss det viktigste med fotball: engasjement, spontanitet og øyeblikkets magi.

Norges versjon av VAR er altså ikke spesielt nøyaktig, og noen konkrete planer om forbedringer finnes ikke og vil trolig koste store penger. Ei heller finnes det noen voldsom rettferdighet knyttet til systemet, all den tid fotball er et sammenhengende spill der den ene situasjonen avløser og påvirker den neste situasjonen. Ja, totalt blir det noen færre dommerfeil med VAR, men til hvilken pris? **Det VAR ikke verdt det!**

Styrets merknader og innstilling:

Styret er fortsatt av den oppfatning at VAR og annen teknologi har kommet for å bli i norsk toppfotball. Til tross for motargumenter fra VAR-motstandere støtter vi målingene/indikasjonene fra NFF som tilsier at spillet har blitt mer rettferdig (fra tidl. 86% til 97% nøyaktighet). Styret vil også rette en kraftig advarsel mot at norsk fotball skal koble seg av utviklingen i det øvrige fotball-Europa, det er vi sikre på vil redusere attraktiviteten og nivået på Eliteserien, og gjennom det attraktiviteten og nivået på spillere, trenere og dommere.

VAR kommer med en pris, men vi mener altså at det er en pris verdt å betale basert på følgende:

- *Økt grad av rettferdige avgjørelser.*
Med de store økonomiske midlene som etter hvert preger toppfotballen kan dommerfeil få store økonomiske konsekvenser for klubbene. Tempoet i spillet går raskere og raskere, hvilket gjør det verre for dommerne å få med seg alt som skjer på banen. De økonomiske potensialene og konsekvensene i toppfotballen har blitt for store til at de kan tillates avgjort på feil, tilfeldigheter og/eller dommers enkeltkompetanse. Det framstår også som svært u hensiktsmessig at dommerteamet er de eneste på arenaen som ikke skal gis mulighet til å se situasjoner i reprise, og gjennom det rette opp i feil med potensielt store konsekvenser!!
- *Spillernes atferd og sikkerhet*
Erfaringene fra 2023 og 2024 viser at antallet tilfeller av filming er drastisk redusert, samt tilfeller av stygge taklinger, holdinger osv. Det anses derfor at VAR bidrar til å beskytte spillerne, hvilket ikke er et uvesentlig forhold. Dette er også et forhold som både spillere, trenere og dommere bekrefter/understøtter i gjennomførte spørreundersøkelser.
Ønsker vi oss f.eks tilbake til et spill fullt av filming?
- *Økonomisk aspekt*
Spillersalg til andre og større ligaer i Europa er en forutsetning for at FFK skal kunne følge med i den økonomiske utviklingen i Eliteserien. Styret mener det er en rimelig grunn til å tro at våre spillere vil bli mindre attraktive dersom de vurderes hentet til en liga som praktiserer VAR, fra en liga som ikke praktiserer VAR.
En supporter/medlem uten økonomisk ansvar kan tillate seg å kun ha fokus på spillet og publikumsopplevelsen i denne sammenheng, men et ansvarlig styre må også ta hensyn til økonomi og til alle de som har sitt arbeidsforhold i FFK.

Se for dere følgende scenario:

FFK kvalifiserer seg til Europacup-spill innen rimelig tid gjennom prestasjoner nasjonalt, men får ikke anledning til å delta fordi UEFA har satt krav til VAR-praktisering i hjemlig liga for å kunne

delta. Vil vi akseptere det og leve med det??? Neida, det er ikke realiteten pr i dag, og heller ikke et varslet grep fra UEFA pt, men gitt utviklingen og tempoet på innføring av VAR i Europa mener styret allikevel at det er et såpass sannsynlig scenario at det må vektlegges. F.eks er det på det rene at den svenske dommersjefen har fått beskjed fra FIFA om at svenske dommere på litt sikt ikke vil bli benyttet i Europa dersom det ikke praktiseres i VAR i hjemlig liga. Da må de i tilfelle hospitere i ligaer med VAR, noe som vil gjøre at de blir mindre tilgjengelig for dømming i hjemlig liga. Dommerkvaliteten vil følgelig svekkes dersom de beste dommerne blir mindre tilgjengelige.

Samtidig er styret heller ikke fornøyd med funksjonaliteten på og gjennomføringen av VAR i 2024, og vil fortsatt være en pådriver for at systemet/rutiner justeres og utvikles. Vi mener at erfaringene fra to sesongers drift og den rivende utviklingen i teknologiske muligheter, samt ikke minst fokuset og engasjementet fra supporterne, i sum vil gjøre VAR mer presist og akseptabelt i de kommende sesonger. Å fjerne teknologien fra fotballen nå blir å gå baklengs inn i framtiden etter vår mening. Produksjonsselskapet bak VAR i Norge, EVS, har f.eks utviklet en kostnadsfri oppgradering av offside-avgjørende teknologi, og som implementeres f.o.m 2025-sesongen. Det er svært mange eksempler på at når mennesker søker og brenner for utvikling/forbedring, så oppnås nettopp det!

Likeledes vil vi være brennende opptatt av at kvaliteten/standarden på den norske dommerstanden heves. Dette må etter vår mening gjøres gjennom å gjøre dommerne helprofesjonelle, på linje med spillerne. I dag har dommerne andre jobber ved siden av, dvs at dømmingen er en bigeskjeft/bi-inntekt. Gjennom å heve dommerkvaliteten vil også behovet for og antall inngriper fra VAR kunne reduseres.

Forslaget støttes ikke.

Styret i FFK fremmer et motforslag på at klubben forplikter seg til å fortsatt arbeide aktivt for kontinuerlig forbedring av VAR i 2025 og resten av eksisterende TV-avtales varighet. Videre å arbeide aktivt for en profesjonalisering av dommerstanden i Eliteserien.

Forslag 2: Uforandret NM-kalender

Innsender: Jan Fredrik Hagen på vegne av 56 medlemmer av Fredrikstad Fotballklubb

Forslag: Fredrikstad Fotballklubb er prinsipielt motstander av flytting av den norske cupkalenderen, og skal i alle sammenhenger, formelle som uformelle, ha et klart og tydelig standpunkt mot dette.

Forslagsstillers begrunnelse:

NFF ønsker å flytte Norgesmesterskapet i fotball fra dagens kalender, med oppstart og første runde av cupen på våren og cupfinalen som en avslutning på sesongen, til en høst/vår- kalender der oppstart og første runde i cupen skjer på høsten og cupfinale spilles midt i fotballsesongen i mai. NFF, på anbefaling fra Hangeland-utvalget fra 2023, ønsker dermed å rive opp over 120 år med cuptradisjon ved rota uten adekvate argumenter.

Det er tre argumenter som stikker seg ut i anbefalingen til Hangeland-utvalget om hvorfor flytting av cupen til høst/vår vil være positivt for norsk fotball.

- Liten interesse for 3. og 4. runde, samt kvart- og semifinale. NM høst/vår vil øke interessen for disse rundene, hvilket er bekreftet av rettighetshaver(e).
- Finale i mai er publikumsmessig og kommersielt mer attraktivt (bruker Brann-LSK fra mai 2023 som eksempel)
- Tilrettelegging for norske lag som spiller i Europa (tettere kampprogram på høsten kontra våren, forenkler planlegging av terminlisten)

Før vi gyver løs på argumentasjon ønsker vi å sitere en mann som kjenner cupen bedre enn de aller fleste: «Cupfinalen er den viktigste kampen i norsk klubbefotball og det er et festlig punktum på sesongen. Dette er en tradisjon som har vart i mer enn 110 år, og det er det en grunn til. Cupfinalen står fjellstøtt i den norske fotballsjele som sesongens høydepunkt.» Dette sa Arne Scheie i 2014 da NFF siste truet med å flytte cupen.

Empirien støtter ikke påstand om økt interesse for mellomrunder avholdt på våren

Argumentet for at interessen for mellomrundene i cupen vil øke ved flytting av cupkalender er i Hangeland-utvalget kun fundamentert i setningen «hvilket er bekreftet av rettighetshaver(e)». Ikke noe mer. Ingen data eller videre kommentarer til å bygge opp påstanden. Hva som ligger i økt interesse vites heller ikke, men la oss anta at interesse er primært likt engasjement og billettsalg rundt kampene.

Uheldigvis har koronapandemien tvunget norsk fotball til å avholde cupen med høst/vår- kalender, både for 2021- og 2022-versjonen av cupen. Fjerderundekampene ble ved begge disse versjonene avholdt i midten av mars. Noe stort publikumsoppmøte ble det ikke i 2022, da 2021-versjonen av cupen ble avholdt, hvor best besøkte kamp var Sandnes Ulf mot Start på ØsterHus Arena med 2 630 solgte billetter. Raufoss klarte ikke å ha Nammo Stadion klar

til kamp så fjerderundekampen mot Strømsgodset ble spilt inne i Raufoss Storhall, som har kapasitet til 440 tilskuere. Til sammenligning var det over 1 100 tilskuere på FFKs fjerderundekamp mot Raufoss på Nammo tidligere i år.

2022-versjonen av cupen, spilt høsten 2022 og våren 2023, var heller ikke noen god reklame for å spille tellende kamper i midten av mars i Norge. Fire av åtte fjerderundekamper ble flyttet fra klubbens opprinnelige hjemmebaner på grunn av snø og minusgrader. Sandefjord spilte sin

fjerderundekamp mot Odd på Consto Arena i Mjøndalen foran 400 tilskuere, Brann tok imot Haugesund på Åsane Arena, Stabæk måtte spille sin kamp mot Bryne i Sandvika på AJ Arena foran knappe 700 tilskuere og Skeid flyttet inn i LSK-hallen for sin dyst mot Molde. Brann og Stabæk klarte heller ikke å ha hjemmebanene sine klare til kvartfinalen noen dager senere. Kvartfinalene dette året trakk i snitt 1 800 tilskuere hver seg. Noen umiddelbar økt interesse for fjerderunde og kvartfinale kan i hvert fall ikke høst/vår-kalenderen vise til.

Det er skremmende å tenke på alternativene FFK hadde hatt å velge mellom dersom Fredrikstad Stadion ikke skulle vært spilleklar til en fjerderundekamp eller kvartfinale i midten av mars, som fort kan bli realitet om noen år om underlaget på stadion skal skiftes ut til gress (ref. intervju med Espen Engebretsen i F-B 09.10.24). Forestill dere Fredrikstad mot Rosenborg i en tellende cupkamp inne i Østfoldhallen eller, enda verre, på Sarpsborg stadion. Det hadde vært skandale. Men det er slike scener høst/vår-kalenderen har bragt oss hittil, med cupen bortgjemt i innendørshaller og spilt andre steder enn på klubbens hjemmebaner.

Et annet argument som taler mot økt interesse ved å flytte cupen til høst/vår er at det vil bli langt mindre tid for supportere å mobilisere, planlegge reiser og stelle i stand TIFO'er. Dersom vi legger hovedterminlista for 2025 og dens cupdatoer til grunn som eksempel på hvordan høst/vår-cupkalenderen ville sett ut ville det blitt ekstremt korte datoer mellom hver kamp. 4. runde ville vært spilt 12. april, kvartfinale 24. april, semifinale 8. mai og finale 29. mai. Potensiale for store folkefester, som helst krever stort oppmøte fra begge sider, minsker når tidspunktet for kampene blir så tett. Cupen spilles ofte i midtuka så fri må ordnes, busser skal settes opp, forventninger skal bygges og eventuelle TIFO'er skal lages. Får man da en bortekamp som er mer enn to-tre timers reisevei unna så vanskeliggjør det utgangspunktet for folkefest betraktelig om man har mindre enn to uker til å planlegge og mobilisere til kamp. Da er det mye enklere å avvikle cupens tre siste runder på høsten, fra september til november/desember. Da har man god tid til å skape den folkefesten som de senere rundene i cupen fortjener og man unngår glissent oppmøte som følge av at man må haste seg igjennom de avsluttende rundene. Det er jo Fredrikstads cupkamper mot Vålerenga og KFUM strålende eksempler på denne høsten, for eksempel.

Vi ser absolutt ingen automatikk i at flytting av cupen ville økt interessen for mellomrundene, heller det motsatte. Enten vil cupen avvikles så tidlig at snø og minusgrader i stor grad vil ødelegge de store cupfestene ellers vil avviklingen av de senere rundene bli så komprimert på våren at mobilisering til folkefest blir vanskelig.

Sesongavsluttende cupfinaler utsolgt hvert år

«Finale i mai måned er publikumsmessig mer attraktivt». Nok en påstand fra Hangeland- utvalget empirien ikke støtter. Cupfinale som avslutning på sesongen har vist seg å være meget populært. Basert på cupfinaletilskuertall for sesongavsluttende finaler tilbake til 2006 så er det kun finalen i 2023 mellom Bodø/Glimt og Molde som har trukket under 20 000 tilskuere. Det samme var tilfellet da de samme lagene møtte hverandre nettopp i en vårcupfinale i mai 2021. Da klarte de heller ikke å bikke 20 000 solgte billetter. Utenom finalen i 2023 er det kun Rosenborg mot Strømsgodset i 2018 som ikke gikk for utsolgt Ullevaal, der noen hundre billetter forble usolgt. Samtlige andre finaler har vært solgt ut, det til tross for at lag som Hødd, Follo, Kongsvinger og Sarpsborg 08 har spilt finale i dette tidsrommet.

Tilfeldighetene skulle altså ha det til at vi har fått de samme lagene i cupfinale både i mai og desember, kun med et par års mellomrom, og antall solgte billetter har vært tilnærmet det samme. Samtidig har den sesongavsluttende cupfinalen trukket fulle hus hver bidige gang ellers. Det gjør det

faktisk tilnærmet umulig for vårcupfinalen å være mer publikumsmessig attraktiv, basert på solgte billetter. Så er det fullt mulig å kjøpe argumentet om at sol og behageligere temperaturer kan gjøre kampopplevelsen hyggeligere. Men denne hyggen tror vi er viktigere å beholde for 3. og 4. runde i cupen, slik at disse ikke havner i oktober og november, for å øke muligheten for flere tilskuere og folkefest, kontra cupfinalen, som uansett har som vane å bli solgt ut og tilby flotte rammer.

Hva med konkurranseskjevhet og Askeladd-historiene?

Som følge av at norsk fotball tilhører vår/høst-kalenderen er det naturlig at de mest omfattende endringene hos norske lag skjer etter endt sesong og i sesongoppkjøringen. Flytting av cupen til høst/vår-kalender kan derfor innebære store omveltninger for de lagene som fortsatt måtte være igjen i cupen ved inngang til vårsesongen. Noen lag kan ha rykket ned, andre rykket opp. Store forandringer i troppsammensetning og trenerteam skjer som regel på denne tiden av året. Spesielt mindre lag som har overprestert i forhold til egen størrelse vil ofte miste sine beste og viktigste spillere, enten i form av salg eller at kontrakter går ut og spillerne finner seg mer attraktive arbeidsgivere. Denne problemstillingen er selvsagt til stede under overgangsvinduet på sommeren også, men utskiftningene pleier å være færre midt i sesong. En konsekvens av å flytte cupkalenderen kan derfor være at det blir færre Askeladd-historier og større konkurranseskjevhet som gagnar de klubbene med størst ressurser. Å ha avsluttende runder på høsten fungerer også som en gulrot for de lagene som måtte befinne seg i nedrykksstrid eller i ingenmannsland på tabellen. Tenk så deilig å kunne drømme seg bort fra nedrykksstrid med en kvartfinale og semifinale i cupen utover høsten. Den gulroten er ikke så nødvendig på våren, hvor optimismen rundt en ny sesong ofte er stor uansett.

Tilrettelegge for Europacup-lagene og forenkle terminlisteoppsettet

Det er forståelig at lagene som spiller i Europa ville foretrukket å spille 1., 2. og 3. runde i cupen på høsten, slik at de kunne spart spillere i større grad enn om de skulle spilt kvart- og semifinale på samme tidspunkt. Å legge disse rundene til høsten, samtidig som enkelte lag spiller i Europa, ville trolig ført til at de tidlige cuprundene ville blitt kraftig nedprioritert blant de heldige få Europacup-lagene. Både fordi klubbene ville spart spillere, men også fordi supporterne trolig ville bortprioritert disse kampene til fordel for Europacupkamper. På den måten ville NFF være med å svekke statusen til cupens 1. og 2. runde, som i dag er unisont hyllet for å være en stor suksess for et samlet fotball-Norge, og spesielt breddeklubbene.

Forblir kalenderen som i dag vil det være vanskeligere for Europacup-klubbene og deres supportere å bortprioritere cupen på høsten, fordi kvart- og semifinaler betyr mer for toppklubbene enn de innledende rundene.

Antall kamper forblir trolig den samme for Europa-klubbene uavhengig av cupkalenderen, men viktigheten av høstkampene i cupen blir mindre ved flytting av kalenderen. Det svekker cupens status, og bør derfor forhindres. Norsk fotballs førsteprioritet bør være å velge den kalenderen som gir flest mulig folkefester og store opplevelser for flertallet, og ikke la tilretteleggingen for de to til tre lagene som eventuelt skulle spille Europacupkamper på høsten styre hvordan cupen best avvikles.

Ikke kjødd med cupen

Konklusjonen blir at det ikke er nødvendig å reparere noe som ikke er ødelagt. Argumentene presentert av Hangeland-utvalget er dårlig begrunnet og uten dekning fra empiri. Intuisjonen forteller heller at flytting av cupkalenderen vil føre til mindre interesse og færre folkefester, stikk i strid med cupens ånd. Den norske cupen og dens stolte tradisjon lever fortsatt i beste velgående, og endring for endringens skyld kan vi rett og slett ikke godta. Ikke kjødd med cupen! Cupnestor Arne Scheie får avsluttende sitat: «Hva hadde vel høsten vært uten cupfinale?».

Styrets merknader og innstilling:

Det er gode argumenter både for og mot en endring av cup-kalenderen, men styret mener at NFF's utfordringer med å få terminlisten, pga økt Europacup-deltakelse, til å gå opp må tas på alvor. I den forbindelse er vi svært uenige i forslagsstillers påstand om at det her foreslås endringer for endringenes skyld. Så er det selvfølgelig et begrenset antall lag fra Norge som årlig spiller Europacup, men vi anser det som et solidarisk ansvar å støtte de justeringer som bør til for å understøtte en økt attraktivitet på den norske ligaen gjennom gode prestasjoner i Europa. Dette kombinert med at prioriteringen av den norske cupen opprettholdes.

Likeledes mener styret at det kan være uheldig ift publikumsoppslutning generelt at cupfinalen nå spilles i desember, hvor værmessige forhold kan bidra til en redusert oppslutning. De samme potensielle værforholdene kan også medføre dårlige baneforhold, som er uheldig når det er titler og Europacup-plasser som ligger i potten.

Forslagsstillers argumenter som kan defineres som «fordi vi har gjort det sånn i alle` år» møter liten forståelse fra styret. Historikken viser at fotballen, både som spill og bransje, har gjennomgått mange små og store endringer i årenes løp, og vi tror det også blir nødvendig i framtiden for å tilpasse seg utviklingen i samfunnet. Hvem tenker f.eks i dag på at keeperne inntil 1992 kunne plukke opp tilbakespill med henda? Eller at spillere før 1995 ikke kunne bytte klubb fritt selv om kontrakten var utløpt (Bosman)?

Forslaget støttes ikke

